

[Boligministeren.]

pasning og problemerne omkring nybyggeriets finansiering.

Efter den nylig vedtagne lejelovgivning gennemføres der gradvis en huslejetilpasning, og det sikres, at provenuet af lejeforhøjelserne i væsentlig grad anvendes til støtte for bygningsmæssige foranstaltninger. Samtidig med den begyndende huslejetilpasning gennemføres en boligsikringsordning, som skal afløse de hidtidige støtteformer, og som skal sikre, at de økonomisk svageste stillede befolkningsgrupper kan opretholde gode boligforhold uanset stigende husleje i de ældre ejendomme.

Det andet store problem, nybyggeriets økonomiske forhold, er søgt afhjulpet ved rentesikringsordningen, hvorved det sociale byggeri får sikret en fast rente på 6,5 pct. for 12.000 lejligheder om året. Endvidere er der gennemført en ændret licitationslov uden udskydningsregler.

Det er vel nok inden for de to her nævnte områder, problemerne i de senere år har presset hårdst på, og med de foranstaltninger, der nu er gennemført, er der skabt mulighed for mere stabile forhold på længere sigt. Vi har imidlertid ikke hermed løst alle boligproblemerne endeligt. Der er stadig en række opgaver, som må løses, og det er derfor nødvendigt at arbejde videre med problemerne og supplere boligløsningen på forskellige områder.

Dette var man da også opmærksom på allerede under de boligpolitiske forhandlinger for godt et år siden. Det blev udtrykkeligt anført i forligsaftalerne, at der skulle overvejes foranstaltninger til at sikre tilstrækkelige udbud af grunde i byggermoden stand og i forbindelse hermed øge bestræbelserne for at fremme byggermodningen. De høje grundpriser indtager i dag en central plads inden for boligområdet, og det er nødvendigt at tage de økonomiske problemer i forbindelse med byggermodning og grundkøb op til overvejelse.

Også på et andet område må vi påregne stigende opgaver i fremtiden. Det drejer sig om bestræbelserne for at få gennemført en fornyelse af ældre bydele og for at få fremmet saneringsvirksomheden. Jeg vil i denne forbindelse gerne pege på, at folketingets boligudvalg sidste år i forbindelse med behandlingen af forslaget om lejevurdering

var inde på problemerne omkring de ældre ejendomme af ringe brugsværdi, og udvalget fandt det ønskeligt, at disse problemer tages op til mere indgående behandling.

Disse opgaver løses i en vis udstrækning af kommunerne selv, men for at støtte bestræbelserne på at fremskaffe et tilstrækkeligt antal byggermodne grunde og for at modvirke grundspekulationen, navnlig i udviklingsområderne, er det rimeligt, at staten træder ind i billedet med finansiel bistand.

Det er hensigten med oprettelsen af den foreslåede bygge- og boligfond at skabe et instrument, der kan formidle en statslig støtte inden for de her nævnte områder. Det er klart, at fonden ikke straks kan løse alle de opgaver, der trænger sig på inden for disse områder. Selve fondens størrelse bevirker, at den i starten kun i et vist omfang vil kunne løse opgaverne, men efter fondens opbygning vil dens virksomhed efterhånden kunne udvides, når det findes økonomisk muligt at overføre yderligere midler til fonden.

Der er i lovforslaget opstillet en prioritetsfølge for fondens opgaver. Udlånsmidlerne skal i første række bruges som hjælp til betaling af beboerindskud i socialt byggeri for familier med små indkomster. Hertil vil skønmæssigt skulle anvendes 10-12 mill. kr. De resterende midler skal anvendes som støtte til fremme af boligformål i form af byggermodning, grundkøb, byfornyelse og opførelse af erstatomsboliger i forbindelse med sanering og lignende.

Med hensyn til fondens første opgave, støtte til betaling af beboerindskud, er der nærmere redegjort herfor i det allerede fremsatte forslag til lov om boligbyggeri, og jeg henviser herom til dette forslag og til min forelæggelsestale ved forslagens fremsættelse. Fondens øvrige opgaver, der altså drejer sig om jordproblemerne og spørgsmålet om byfornyelse, sanering m. m., vil jeg gerne udbyde nærmere.

Ved planlægningen af nye byområder er der allerede udlagt meget betydelige områder til bebyggelse. Det er imidlertid en forudsætning for at påbegynde byggeriet, at disse områder er forsynet med de nødvendige tekniske hovedanlæg, og bestræbelserne må derfor her koncentrereres om at fremskynde byggermodningen. Ved en ændring af byreguleringsloven i 1965 blev der